

PLATO IN THE ACADEMY:SOME CAUTIOUS REFLECTIONS

John Glucker

A. "Teaching Activity"

1. Thomas Alexander Szlezak, *Reading Plato*, translated by Graham Zanker, London and New York 1993.

Ch. 8, "For whom is Plato Writing?", pp. 25-27, esp. p. 26. From the addressees of the questions *within* the dialogues one could infer the addressees of the dialogues themselves; in that case, the dialogues would have been written primarily for students of the Academy as exercise-textbooks or as the basis of their discussions. Because of their training in Platonic philosophy the students were certainly in a position to solve the text's puzzles and aporias and to supplement the missing proofs. The dialogues' references beyond themselves would in this way be brought into line with an assumed procedure in the Academy's teaching of philosophy, or even be explained by it. There is no room for doubt that on this assumption we would have a meaningful reading of at least the very aporetic dialogues.

2. Thomas Alexander Szlezak, *Platon Lesen*, (Legenda 10), Frommann-Holzboog, Stuttgart-Bad-Connstatt 1993.

Ch. 8, "Für wen schreibt Platon?", pp 38-41, esp. pp.39-40. Von diesen Adressaten der Fragen *innerhalb* des Dialogs könnte man auf die Adressaten der Dialoge selbst schließen: diese waren dann primär für die Schüler der Akademie geschrieben als Übungsanleitung und als Grundlage bei ihren Diskussionen. Auf Grund ihrer Vorbildung in platonischer Philosophie waren die Schüler gewiß in der Lage, die Rätsel und Aporien des Textes zu lösen und die fehlenden Begründungen zu ergänzen. Das Über-sich-Hinausweise der Dialoge waren so mit einer angenommenen praktischer Bestimmungen im Rahmen des Philosophieunterrichts in der Akademie in Verbindung gebracht oder gar daraus erklärt. Das sich unter dieser Annahme eine sinnvolle Lektüre zumindest der frühen aporetischen Werke ergibt, läßt sich nicht bestreiten.

B. Misunderstanding or Ignorance.

1. Giovanni Reale, ' Introduction: The Italian Plato', in Hans Joachim Krämer, *Plato and the Foundations of Metaphysics*, edited and translated by John R. Catan, New York 1990.

p. xxi. Anyone who has found these theories abstract or even bizarre simply does not understand them, or they do not have a familiarity with the Greek which is necessary in order to grasp how in these metaphysical propositions Plato expresses in a faultless way the key to life with sensibility, imagination, and thought that is precisely Greek

and reveals its most profound depths.

2. Hans Krämer, *Platone e i fondamenti della metafisica*, Introduzione e traduzione de Giovanni Reale, Milano 1982.

Introduzione, p. 25. Chi ha trovato astratte o addirittura bizzarre queste teorie, semplicemente non le ha capite, oppure non ha con la greca quella domestichezza che è necessaria a far comprendere come, in queste proposizioni metafisiche, Platone in maniera perfetta propone la cifra del vivere, del sentire, dell'immaginare e del pensare che è propria dei Greci e ne riveli l'infinita essenza.

C. Evidence for ΠΕΡΙ Τ'ΑΓΑΘΟΥ.

a. "Large audience leaving".

1. Fr. 84,1 Gigon,¹ p. 334.
(Gaiser² 7, p. 452; Krämer³ 1, p. 203).
Aristoxenos, *Elementa Harmonica*, ed. R. da Rios, p. 30-10-32,9 Meib. (dazu *Nik. Eth.* 1095a17-28).

καθάπερ Ἀριστοτέλης ἀεὶ διηγεῖτο τοὺς πλείστους τῶν ἀκουσάντων παρὰ Πλάτωνος τὴν Περὶ τ'ἀγαθοῦ ἀκρόασις παθεῖν· προσιέναι μὲν γὰρ ἕκαστον ὑπολαμβάνοντα λήψεσθαι τι τῶν νομιζομένων τούτων ἀνθρωπίνων ἀγαθῶν οἷον πλοῦτον, ὑγίαιαν, ἰσχύον, τὸ ὅλον εὐδαιμονίαν τινὰ θαυμαστήν· ὅτε δὲ φανείησιν οἱ λόγοι περὶ μαθημάτων καὶ ἀριθμῶν καὶ γεωμετρίας καὶ ἀστρολογίας καὶ τὸ πέρας ὅτι ἀγαθόν ἐστιν ἓν, παντελῶς οἶμαι παράδοξόν τι ἐφαίνετο αὐτοῖς, εἴθ' οἱ μὲν ὑποκατεφρόνουν τοῦ πράγματος, οἱ δὲ κατεμέμφοντο· οὐ προήδεσαν ἀλλ' ὥσπερ οἱ ἐριστικοὶ πρὸς τοῦνομα αὐτὸ ὑποκεχηνότες προσήεσαν· εἰ δὲ γέ τις οἶμαι προεξετίθει τό ὅλον, ἀπεγίνωσκεν ἂν ὁ μέλλων ἀκούειν ἢ, εἴπερ ἤρεσκε αὐτῷ, διέμενεν ἂν ἐν τῇ εἰλημμένη ὑπολήψει. προέλεγεν μὲν οὖν καὶ αὐτὸς ὁ Ἀριστοτέλης δι' αὐτὰς ταύτας τὰς αἰτίας, ὡς ἔφη, τοῖς μέλλουσιν ἀκροᾶσθαι παρ' αὐτοῦ, περὶ τίνων τ' ἐστὶν ἡ πραγματεία καὶ τίς.

2. Fr. 84,2 Gigon, pp. 334-5.
Themistius, *Oratio XXI*, pp 245c-246a.

1. *Aristotelis Opera*, Volumen Tertium, Librorum Deperditorum Fragmenta, Collegit et annotationibus instruxit Olof Gigon. Berlin and New York 1987.
2. Konrad Gaiser, *Platons ungeschriebene Lehre...* Stuttgart 1963 (rep. 1968).
3. Hans Joachim Krämer, *Plato and the Foundations of Metaphysics*, transl. John R. Catan, Albany 1990.

ἐπεὶ καὶ Πλάτωνα τὸν σοφὸν οὐδὲν ἐκόλυεν εἶναι σοφόν, ὅτι αὐτοῦ λέγοντος ἐν τῷ Πειραιεῖ ξυνέρρεόν τε καὶ ξυνήσαν οὐ μόνον ἐκ τοῦ ἄστεος κατιῶν ὁ δῆμος, ἀλλὰ καὶ ἐκ τῶν ἀγρῶν καὶ ἐκ τῶν ἀμπέλων καὶ ἐκ τῶν ἔργων τῶν ἀργυρείων· καὶ οὖν ὀπηνίκα τοὺς Περὶ τ'ἀγαθοῦ διεξήει λόγους, ἰλλιγγίασε τέ ποτε ὁ πολὺς ὄμιλος καὶ ἀπερρῦησαν τοῦ χοροῦ⁴, καὶ τελευτῶν δὴ κατέληξεν εἰς τοὺς συνήθεις καὶ ὁμιλητὲς τῷ Πλάτωνι μόνον τὸ θέατρον.

3. Proclus, *In Platonis Parmenidem* p. 688 Cousin (on *Parmenides* 127c1-2).

ἐνταῦθα δὴ τοῦ λόγου γενόμενοι ζητοῦσιν εἰ ἀναγνωστέον τοῖς φιλοσόφοις ἐπὶ τινῶν τὰ ἑαυτῶν συγγράματα, καθάπερ ὁ Ζήνων, καὶ ἀξιοῦσιν, εἰ καὶ ποιεῖν τουτό ποτε, τοιαῦτα ἀναγινώσκειν οἷα σύμμετρα τοῖς ἀκούουσιν, ἵνα μὴ πάθωσιν ὅπερ τὸν Πλάτωνα φασὶν ἀκρόασιν ἐπαγγείλαντα περὶ τοῦ ἀγαθοῦ· συλλεγῆναι γὰρ πολὺν καὶ παντοῖον ὄχλον· ὡς δὲ ἀνεγίνωσκεν αὐτός, οἱ δὲ οὐ συνίεσαν τῶν λεγομένων, ἀπολιπόντες αὐτὸν κατ' ὀλίγου σχεδὸν ἅπαντες ἐξεληλύθησαν. Ἀλλὰ Πλάτωνι μὲν τοῦτο συμβέβηκεν εἰδοῦτι καὶ προειπόντι τοῖς ἐταίροις μηδένα τῶν εἰσιόντων [fortasse ἐξιόντων] διακωλύειν· ἔσεσθαι γὰρ ἐπὶ μόνων τῶν γνωρίμων τὴν ἀνάγνωσιν.⁵

b. “Companions taking down”.

4. Simplicius *In Phys.* p. 151, 2-19 Diels (CAG IX). Ad 187a12.

Fr. 92 Gigon, p. 342.

(Gaiser 8, p. 453; Krämer 2, p. 203.) Source: Alexander.

Λέγει δὲ ὁ Ἀλέξανδρος ὅτι κατὰ Πλάτωνα πάντων ἀρχαὶ καὶ αὐτῶν τῶν ἰδεῶν τό τε ἐν ἔστι καὶ ἡ ἀόριστος δυάς, ἦν μέγα καὶ μικρὸν ἔλεγεν, ὡς καὶ ἐν τοῖς Περὶ τ'ἀγαθοῦ Ἀριστοτέλης μνημονεύει. λάβοι δὲ ἂν τις καὶ παρὰ Σπευσίππου καὶ παρὰ Ξενοκράτους καὶ τῶν ἄλλων, οἱ παρεγένοντο ἐν τῇ Περὶ τ'ἀγαθοῦ Πλάτωνος ἀκρόασει· πάντες γὰρ συνέγραψαν καὶ διεσώσαντο τὴν δόξαν αὐτοῦ καὶ ταύταις αὐτὸν ἀρχαῖς χρῆσθαι λέγουσιν.

5. Simplicius *In Phys.* pp. 453, 19 455, 14 Diels. Ad 202b36.

Fr. 93 Gigon, pp. 342-3.

(Gaiser 23B, pp. 481-4; Krämer 3, p. 203.) Sources: Porphyry and Alexander.

p. 342. ἀρχὰς γὰρ καὶ τῶν αἰσθητῶν τὸ ἐν καὶ τὴν ἀόριστόν φασὶ δυάδα λέγειν τὸν Πλάτωνα, τὴν δὲ ἀόριστον δυάδα καὶ ἐν τοῖς νοητοῖς τιθεὶς ἄπειρον εἶναι ἔλεγε, καὶ τὸ μέγα καὶ τὸ μικρὸν ἀρχὰς τιθεὶς ἄπειρον εἶναι ἔλεγεν ἐν τοῖς Περὶ τ'ἀγαθοῦ λόγοις, οἷς Ἀριστοτέλης καὶ Ἡρακλείδης καὶ Ἐστιαῖος καὶ ἄλλοι τοῦ Πλάτωνος ἐταῖροι

4. Χώρου ἢ χόρου W marg.

5. The Oxford editors refer in a note to this passage to the Aristoxenus story (our passage 1). But would Proclus be more familiar with Aristoxenus' work on music than with an Aristotelian work?

παραγενόμενοι ἀνέγραψαν τὰ ῥηθέντα αἰνιγματωδῶς, ὡς ἐρρήθη. Πορφύριος δέ [Fr.174 Smith] διαρθροῦν αὐτὰ ἐπαγγελόμενος τάδε περὶ αὐτῶν γέγραφεν ἐν τῷ Φιλήβῳ...

p. 343. Ταῦτα ὁ Πορφύριος εἶπεν αὐτῇ σχεδὸν τῇ λέξει, διαρθροῦν ἐπαγγελόμενος τὰ ἐν τῇ Περὶ τ'ἀγαθοῦ συνουσία αἰνιγματωδῶς ῥηθέντα, καὶ ἴσως ὅτι σύμφωνα ἐκεῖνα ἦν τοῖς ἐν Φιλήβῳ γεγραμμένοις. καὶ αὐτὸς ἐκ τῶν Περὶ τ'ἀγαθοῦ λόγων τοῦ Πλάτωνος ὁμολογῶν λέγειν, οὓς ἰστόρησαν Ἀριστοτέλης τε καὶ οἱ ἄλλοι τοῦ Πλάτωνος ἐταῖροι, τάδε γέγραφε...

c. Other references to ΠΤ.

6. Simplicius *In Phys.* p. 503, 10-35 Diels. Ad 207c18.

Fr. 94 Gigon, p. 343.

Τοῦ γὰρ Πλάτωνος ἐν τοῖς Περὶ τ'ἀγαθοῦ λόγοις εἰπόντος τὸ μέγα καὶ τὸ μικρὸν τὴν ὕλην κτε.

7. Asclepius *In Metaph.* Pp. 76-8 – 77.17 Hayduck (CAG VI.2).

Fr. 95 Gigon, p. 344.

(Gaiser 48B', p. 528).

Κακῶν μέντοι γε οὐ φαμεν εἶναι ιδέας: τὰ γὰρ κακὰ τῷ ὄντι ἀνυπόστατα ὑπάρχουσι καὶ παρυφίστανται [SIC], ὡς λέγεται ἐν ταῖς Πλατωνικαῖς συνουσίαις.

8. Simplicius *In Phys.* pp. 545, 18 – 546, 21 Diels. Ad 209b33.

Fr. 96, 4 Gigon, p.346.

τὸ δὲ μεθεκτικὸν ἐν μὲν ταῖς ἀγράφοις ταῖς Περὶ τ'ἀγαθοῦ συνουσίαις μέγα καὶ μικρὸν ἐκάλει, ἐν δὲ τῷ Τιμαίῳ ὕλην, ἣν καὶ τόπον καὶ χώραν ὠνόμαζε...

9. Philoponus *In Phys.* p. 521, 9-15 Vitelli (CAG XVII). Ad 209b13.

Fr. 96, 6 Gigon, p. 347.

Τουτέστιν ἄλλως ἐν τῷ Τιμαίῳ τὴν ὕλην ὀνομάζων καὶ ἄλλως ἐν τοῖς ἀγράφοις δόγμασιν, τουτέστιν ἐν ταῖς ἀγράφοις συνουσίαις. ἐν μὲν γὰρ ταῖς ἀγράφοις συνουσίαις μέγα καὶ μικρὸν ἐκάλει τὴν ὕλην.

d. Two References to Περὶ φιλοσοφίας.

10. Philoponus *In de Anima*, pp. 75, 34 – 78, 26 Hayduck (CAG XV). Ad 404b18.

Fr. 97, 2 Gigon, p. 347.

(Gaiser 25B, p. 486.)

τὰ Περὶ τ'ἀγαθοῦ ἐπιγραφόμενα Περὶ φιλοσοφίας λέγει: ἐν ἐκείνοις δὲ τὰς ἀγράφους συνουσίας τοῦ Πλάτωνος ἱστορεῖ ὁ Ἀριστοτέλης. ἔστι δὲ γνήσιον αὐτοῦ τὸ βιβλίον. ἱστορεῖ οὖν ἐκεῖ τὴν Πλάτωνος καὶ τῶν Πυθαγορείων περὶ τῶν ὄντων καὶ τῶν ἀρχῶν αὐτῶν δόξας.

11. Simplicius *In de Anima*, pp. 28,5 – 29, 23 Hayduck (CAG XI). Ad 404b18-19.
Fr. 97,3 Gigon, p. 349.
(Gaiser *ibid.*)

Περὶ φιλοσοφίας νῦν λέγει τὰ Περὶ τοῦ ἀγαθοῦ αὐτῷ ἐκ τῆς Πλάτωνος ἀναγεγραμμένα συνουσίας, ἐν οἷς ἱστορεῖ τὰς τε Πυθαγορείους καὶ τὰς Πλατωνικὰς περὶ τῶν ὄντων δόξας.

D. A Passage of the Seventh Letter.

Plato(?), Seventh Letter 341c4-d1.

οὐκ οὐκ ἐμόν γε περὶ αὐτῶν ἔστιν σύγγραμμα οὐδὲ μήποτε γένηται· ῥητὸν γὰρ οὐδαμῶς ἔστιν ὡς ἄλλα μαθήματα, ἀλλ' ἐκ πολλῆς συνουσίας γιγνομένης περὶ τὸ πρᾶγμα αὐτὸ καὶ τοῦ συζῆν ἐξαίφνης, οἷον ἀπὸ πυρὸς πηδῆσαντος ἐξαφθὲν φῶς, ἐν τῇ ψυχῇ γενόμενον αὐτὸ ἑαυτὸ ἤδη τρέφει.

E. Epicrates.

Epicrates Fr. 10 (11) Kassel-Austin. (Athenaeus *Epit.* II, 59D; Eustathius *In Il.* p. 864, 31).

τί Πλάτων

καὶ Σπεύσιππος καὶ Μενέδημος;

πρὸς τίσι νυνὶ διατρίβουσιν;

ποία φροντίς, ποῖος δὲ λόγος

διερευνᾶται παρὰ τοῖσιν;

τάδε μοι πανυτῶς, εἴ τι κατειδῶς

ἤκεις, λέξον, πρὸς Γὰς < > .

(B.) ἀλλ' οἶδα λέγειν περὶ τῶνδε σαφῶς.

Παναθηναίοις γὰρ ἰδὼν ἀγέλην

< > μειρακίων

ἐν γυμνασίοις Ἀκαδημείας

ἤκουσα λόγων ἀφάτων, ἀτόπων.

περὶ γὰρ φύσεως ἀφοριζόμενοι

διεχώριζαν ζῴων τε βίον

δένδρων τε φύσιν λαχάνων τε γένη,

καὶ ἐν τούτοις τὴν κολοκύντην

ἐξήταζον τίνος ἔστι γένους.

(A.) καὶ τί ποτ' ἄρ' ὠρίσαντο καὶ τίνος γένους

εἶναι τὸ φυτὸν; δῆλωσον, εἰ κάτοισθά γε.

(B.) πρῶτιστα μὲν < οὖν > πάντες ἀναυδεῖς

τότ' ἐπέστησαν καὶ κύψαντες

χρόνον οὐκ ὀλίγον διεφρόντιζον.

καὶ ἐξαίφνης, ἔτι κυπτόντων

καὶ ζητούντων τῶν μειρακίων,

λαχανόν τις ἔφη στογγύλον εἶναι,
ποιάν δ' ἄλλος, δένδρον δ' ἕτερος.
ταῦτα δ' ἀκούων ἰατρός τις
Σικελᾶς ἀπὸ γᾶς
κατέπραδ' αὐτῶν ὡς ληρούντων.
(A.) ἢ που δεινῶς ὠργίσθησαν χλευάζεσθαι τ' ἐβόησαν;
τὸ γὰρ ἐν λέσχαις τοιαῖσδε †τοιαῦτα ποιεῖν εὐπρεπές.
(B.) οὐδ' ἐμέλησαν τοῖς μειρακίοις.
ὁ Πλάτων ἀδὲ παρῶν καὶ μάλα πρῶως,
οὐδὲν ἐπέτξ' αὐτοῖς
πάλιν < >
ἀφορίζεσθαι τίνας ἐστὶ γένους.
οἱ δὲ διήρουν.

F. Οἱ τὰς ιδέας τιθέμενοι (λέγοντες, and the like), outside *Met.M* 4.

a. In *Met.*

1. *Met. A*, 9, 989b33 – 990b2.

περὶ μὲν οὖν τῶν Πυθαγορείων ἀφείσθω τὰ νῦν... οἱ δὲ τὰς ιδέας τιθέμενοι πρῶτον μὲν ζητοῦντες τῶνδὲ τῶν ὄντων λαβεῖν τὰς αἰτίας ἕτερα τούτοις ἴσα τὸν ἀριθμὸν ἐκόμισαν...

2. *Met. Z*, 11, 1036b13-15.

καὶ τῶν τὰς ιδέας λεγόντων οἱ μὲν αὐτογραμμὴν τὴν δυάδα, οἱ δὲ τὸ εἶδος τῆς γραμμῆς...

3. *Met. Z*, 14, 1039a24-26.

φανερὸν δ' ἐξ αὐτῶν τούτων τὸ συμβαῖνον καὶ τοῖς τὰς ιδέας λέγουσιν οὐσίας χωριστὰς εἶναι...

4. *Met. A*, 8, 1073a18-19.

ἀριθμοὺς γὰρ λέγουσι τὰς ιδέας οἱ λέγοντες ιδέας...

5. *Met. N*, 1090a16-17.

οἱ μὲν οὖν τιθέμενοι τὰς ιδέας εἶναι, καὶ ἀριθμοὺς αὐτὰς εἶναι...

6. *Ibid*, 1090b20-21.

τοῖς δὲ τὰς ιδέας τιθεμένοις τοῦτο μὲν ἐκφεύγει...

b. Elsewhere.

7. *Top. B*, 7, 113a27-28.

δοκοῦσι γὰρ αἱ ιδέαι ἡρεμεῖν καὶ νοηταὶ εἶναι τοῖς τιθεμένοις ιδέας εἶναι.

8. *Top. Z*, 6, 143b23-24.

ἔστι δ' ὁ εἰρημένος τόπος χρήσιμος πρὸς τοὺς τιθεμένους ἰδέας εἶναι.

9. *Top. Z*, 8, 147a5-6.

...ἐπὶ τὰ εἶδη ἀκτέον τὸν τιθέμενον ἰδέας εἶναι.

10. *Top. Z*, 10, 148a20.

ἀπαθεῖς γὰρ καὶ ἀκίνητοι δοκοῦσιν εἶναι αἱ ἰδέαι τοῖς λέγουσιν ἰδέας εἶναι...

11. *Top. H*, 4, 154a18-19.

ἔστι δὲ χρήσιμον τὸ τοιοῦτον πρὸς τοὺς τιθεμένους ἰδέας εἶναι.

12. *Phys. B*, 2, 193b35-36.

λανθάνουσι δὲ τοῦτο ποιοῦντες καὶ οἱ τὰς ἰδέας λέγοντες.

G. Πλάτων, outside *Met. A* 6 and *M* 4.

1. *Met. B*, 1, 996a5-7.

... πότερον τὸ ἐν καὶ τὸ ὄν, καθάπερ οἱ Πυθαγόρειοι καὶ ὁ Πλάτων ἔλεγον, οὐχ ἕτερόν τι ἔστιν ἀλλ' οὐσία τῶν ὄντων, ἢ οὐ...

(Cf. *I*, 2, 1053b12-13, for the same idea.)

2. *Met. B*, 4, 1001a9-11.

Πλάτων μὲν γὰρ καὶ οἱ Πυθαγόρειοι οὐχ ἕτερόν τι τὸ ὄν οὐδὲ τὸ ἐν ἀλλὰ τοῦτο αὐτῶν τὴν φύσιν εἶναι...

3. *Met. Γ*, 5, 1010b12-13.

ὥσπερ καὶ Πλάτων λέγει, οὐ δῆπου ὁμοίως κυρία ἢ τοῦ ἱατροῦ δόξα καὶ ἢ τοῦ ἀγνοοῦντος... (*Thtt.* 178b9-c7).

4. *Met. Δ*, 11, 1019a4.

ἢ διαιρέσει ἐχρήτη Πλάτων. (Ross ad loc. assumes that this is based on "an oral utterance".)

5. *Met. E*, 2, 1026b14,

διὸ Πλάτων τρόπον τινὰ οὐ κακῶς τὴν σοφιστικὴν περὶ τὸ μὴ ὄν ἔταξεν.

(Cf. *K*, 8, 1064b29-20. almost in the same words.)

6. *Met. Z*, 2, 1028b19-22.

...ὥσπερ Πλάτων τὰ εἶδη καὶ τὰ μαθηματικὰ δύο οὐσίας, τρίτην δὲ τὴν τῶν αἰσθητῶν σωμάτων οὐσίαν. Σπεύσιππος δὲ καὶ πλείους οὐσίας...

7. *Met. Δ*, 6.

1071b32-33. ...οἷον Λεύκιππος καὶ Πλάτων· αἰεὶ γὰρ εἶναι φασιν κίνησιν.

1071b37-1072a2. ἀλλὰ μὴν οὐδὲ Πλάτωνί γε οἷόν τε λέγειν ἦν οἶεται ἐνίοτε ἀρχὴν εἶναι, τὸ αὐτὸ ἑαυτὸ κινουῖν.

8. *Met. M*, 1083a32-34.

εἰ δέ ἐστι τὸ ἐν ἀρχῇ, ἀνάγκη μᾶλλον ὥσπερ Πλάτων ἔλεγεν ἔχειν περὶ τοὺς ἀριθμούς, καὶ εἶναι δυάδα πρώτην καὶ τριάδα.

9. *Physics*. 187a16-17 (Plato's τὸ μέγα καὶ τὸ μικρόν are ὑπεροχὴ καὶ ἔλλειψις.); 203a4-6; (Plato and the Pythagoreans on an ἀρχὴ which is ὄν καὶ ἄπειρον); 203a15 δύο τὰ ἄπειρα, τὸ μέγα καὶ τὸ μικρόν). 206b27-28 (Πλάτων... δύο τὰ ἄπειρα ἐποίησεν); 209b11-16 (contrast between *Timaeus* **and τὰ λεγόμενα ἄγραφα δόγματα** as to the nature of χώρα); 209b33-34 (Πλάτωνι μέντοι λεκτέον... διὰ τί οὐκ ἐν τόπῳ τὰ εἶδη... (At 210a1-2, an explicit reference to *Timaeus*); 251b17-18. (Ref. to *Timaeus*).

10. *Topics* 122b26-27 (definition of φορά); 140a3-5 (Plato using unusual words); 140b3-4 (Plato defining soul as self-mover); 148a14-22 (**The ἰδέα as defined by Plato**).